

Výhody § 12, odst. 1. vyr. řádu o přípustnosti exekuce k vydobytí přednostních pohledávek za vyrovn. řízení a § 54, odst. 1. druhá věta vyr. řádu o zajištění přednostních pohledávek platí vedle sebe.

Vyrovnací komisař zamítl návrh privilegované věřitelky Úrazové pojišťovny dělnické, aby její přihlášená pohledávka byla ve smyslu ustanovení § 54, odst. 1. vyr. ř. zajištěna. Rek. s. stížnosti vyhověl a dlužnici uložil, aby pohledávku zajistila. Nejv. s. dovolacímu rekursu vyr. správce a dlužnice nevyhověl.

D ů v o d y: Dovolací rekurs není důvodný. Správným jest názor rek. soudu, že výhody § 12, odst. 1. vyr. řádu o přípustnosti exekuce k vydobytí přednostních pohledávek za vyrovn. řízení a § 54, odst. 1. druhá věta vyrovn. řádu o zajištění přednostních pohledávek platí vedle sebe. To platilo i za platnosti starého vyrovn. řádu č. 237/14 ř. z., jenž obsahoval totožná ustanovení v § 10, odst. 4. a § 46, odst. 4., jenž připouštěl k návrhu věřitele zajištění pohledávek (bez omezení které), dlužníkem (nikoliv jiným účastníkem) popřených. Že se toto ustanovení vztahovalo i na přednostní pohledávky, plyne zejména z pamětního spisu k § 46, kde se praví, že při nuceném vyrovnání skýtá záruku za splnění vyrovnání ustanovení § 157 starého konk. ř., podle něhož nemohl býti konkurs dříve zrušen, dokud nebyly mimo jiné zaplaceny anebo zajištěny zjištěné pohledávky věřitelů podstaty a konkursních věřitelů I. a II. třídy (§ 150, odst. 1. konk. ř.), mezi něž patřily podle § 46, č. 1., § 51, č. 3 a § 52 starého k. ř. i nedoplatky úrazové poj. děl., jež podle § 23, č. 1. a 4. starého vyr. ř. byly i přednostními pohledávkami ve vyr. řízení. Poněvadž pak, jak praví pamětní spis dále, ve vyr. řízení, vyrovnací soud se nepotřeboval starati z úřední moci o žádné zajištění pohledávek, ani je nebyl oprávněn zkoumati, bylo ustanoveno odst. 4. § 46 starého vyr. ř., že popřené dlužníkem pohledávky (bez omezení které) musejí býti na návrh věřitelů zajištěny.

Nový vyr. ř. převzal ustanovení § 46, odst. 4. starého vyr. ř. v § 54, odst. 3. a zařadil v odstavci 1. nový doplněk: »Přednostní pohledávky buďte na žádost věřitele zajištěny.« Jedná se tudíž o to, zdali tento doplněk jest vykládati v souvislosti s odst. 3. či samostatně. Poslednější výklad jest správný. Neboť mělo-li by zůstatí při dřívějším výkladu, že předpoklady odst. 3. pro zajištění pohledávek se vyžadují i pro zajištění přednostních pohledávek, pak by byl onen doplněk zbytečný, což o zákonodárci předpokládati nelze. Naopak praví vládní návrh osnovy k novému konk. a vyr. ř. (tisk 253, str. 140), že § 54, odst. 1. byl doplněn proti dosavadnímu ustanovení, že přednostní pohledávky je zajistiti, jestliže věřitel o t o p o ž á d á, a že ustanovení to bylo pojato do osnovy o b d o b n ě § 150, odst. 1. osnovy ke konk. ř. (§ 150 starého konk. ř.) vzhledem ke zkušenosti, že uspokojení privil. věřitelů, zejména zaměstnanců, nebývá věnována náležitá pozornost, a že oni vycházejí často na prázdno. Jest proto ze slov »obdobně

§ 150 osnovy ke konk. ř.« patrně, že úmyslem zákonodárce bylo zajistiti přednostní pohledávky za jediného předpokladu, že věřitel o to požádá, a že netřeba také předpokladů odstavce 3. § 54 nov. vyr. ř., aby dlužník přednostní pohledávku popřel. Neplatí proto pro přednostní pohledávky ustanovení § 54, odst. 3. nov. vyr. ř. vůbec a není proto předpokladem zajištění přednostní pohledávky, aby nebyla ještě vykonatelnou, jak rekurentka míní.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 4. července 1933, č. j. R—I—611/33.

Pozn. zasílatele: Toto prvé zásadní rozhodnutí postavilo konečně otázku zajištění přednostních pohledávek ve vyr. řízení na pevný základ a snad nezůstane nepovšimnuto u nižších stolic. Bohužel, však nezabývalo se též vyřešením sankce na nedodržení tohoto zákonného ustanovení, jež zůstává v praxi dále otázkou otevřenou.

JUDr. Jaroslav Lukáš.

Nekalá soutěž. S hlediska § 29 zák. o nek. s. musí pachatel, zneužívaje individualisujících zařízení podniku (přímým použitím nebo napodobením) zamýšletí záměnu jednoho podniku s druhým podnikem soutěžitelským, a jeho jednání musí býti způsobilé tuto záměnu přivoditi. — Nespadá sem, nýbrž po případě pod ustanovení §§ 25 nebo 27 zák. o nek. s., tvrdil-li kdo, nabízejí zákazníkům opravu výrobků jiné firmy proti pravdě, že tato firma zanikla a že jeho firma ji převzala.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 21. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle § 29 zák. o nekalé soutěži ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil nalézacímu soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Důvody: Předmětem ochrany §§ 11, 29 zák. o nekalé soutěži je jméno, firma a zvláštní zevnější označení podniku, nebo příznačná zvláštní zařízení podniku nebo závodu, kterých již po právu užívá jeden soutěžitel, před záměnou ve styku zákaznickém. Pachatel musí tím, že zneužije oněch individualisujících zařízení buď jich přímým použitím nebo napodobením zamýšletí záměnu jednoho podniku s druhým podnikem soutěžitelským, a jeho jednání musí býti způsobilé tuto záměnu přivoditi. V souzeném případě podle zjištění nalézacího soudu obžalovaný sděloval zákazníkům, nabízejí, by jemu, pokud se týče firmě K., kterou zastupoval, byly svěřeny opravy odstředivek, zhotovených firmou A. S., že firma A. S. zanikla a že jeho společnost firmu tu převzala; tím prý obmýšlel a přivodil záměnu firmy jím zastupované s firmou A. S. Uplatňujíc zmateční důvody podle § 281